

Največji slovenski dnevnik
v Združenih državah
Valja za vse leto - \$6.00
Za pol leta - \$3.00
Za New York celo leto - \$7.00
Za inozemstvo celo leto - \$7.00

GLAS NARODA

List slovenskih delavcev v Ameriki.

The largest Slovenian Daily in
the United States.
Issued every day except Sundays
and legal Holidays.
75,000 Readers.

TELEFON: CHELSEA 3878

Entered as Second Class Matter, September 21, 1903, at the Post Office at New York, N. Y., under Act of Congress of March 3, 1879

TELEFON: CHELSEA 3878

NO. 22. — STEV. 22.

NEW YORK, MONDAY, JANUARY 27, 1930. — PONDELJEK, 27. JANUARJA 1930.

VOLUME XXXVIII. — LETNIK XXXVIII.

TRIODSTOTNO PIVO NAJ UVELJAVI PROHIBICIJO

LJUDJE BI NEHALI DOMA VARITI PIJAČO, IN NAD MILIJON BREZPOSELNIH BI DOBIL DELO

Wickershamova komisija naj izjavi, da je triodstotno pivo neopojno, vse ostalo bo pa storil kongres. — Značilen predlog kongresnika Dyer. — Mabel Willebrandt je zavrnila vabilo komisije in ne bo pričala.

WASHINGTON, D. C., 25. januarja. — Kongresnik Dyer iz Missourija, najstarejši republikanec v justičnem odseku, se je danes posvetoval s predsednikom Hooverjem.

Predsedniku je predlagal, naj ojači izvedenje prohibicije na ta način, da se zavzema za izdelovanje piva, ki bi vsebovalo tri odstotke alkohola.

Nadalje je kongresnik Dyer pisal predsedniku Hooverjeve komisije Wickershamu, da bi se s tako odredbo zadovoljilo sedemdeset odstotkov vseh pivcev v deželi. Ker bi začele pivovarne zopet obratovati, bi dobilo najmanj milijon brezposelnih delo.

Izvedenci so namreč dognali, da triodstotno pivo ni opojno. Ako bi pivovarne zopet začele izdelovati užitno pivo, bi na milijone ljudi prenehalo doma variti in kuhati alkoholno pijačo.

Dyer je razentega že vložil predlogo, ki bi dovoljevala triodstotno pivo ter naprosil danes svojega tovariša Grahama, predsednika justičnega odseka, naj določi javno zaslišanje glede tega vprašanja.

Glavno stvar je, da Wickershamova komisija priporoči izdelovanje piva, ki bo vsebovala tri odstotke alkohola, vse drugo bo pa storil kongres.

Mabel Willebrandt, prejšnja pomožna generalna tajnica, ki se je v justičnem departmentu bavila s prohibicijo, noče pričati pred zborničnim odsekom ter se izrazi glede predloga, naj se poveri izvedbo prohibicije justičnemu departmentu.

Mrs. Willebrandt je pisala danes predsedniku Dillinghamu, da se je naveličala prohibicijske službe in da noče imeti ž njo nobenega opravka več.

ŠPANSKA JE NEZADOVOLJNA Z DIKTATURO

Madridska dijaška stavka se je razširila tudi na druga mesta. — V Barceloni prete delavci z generalnim štrajkom.

HENDAYE, Francija, 26. jan. — Poročila o dijaških stavkah in o pripravah delavcev za generalno stavko, kažejo, da se je pričelo splošno gibanje proti diktaturi. Vse kaže, da je velika večina španskega prebivalstva zoper de Riverovo diktaturo.

Med vojniki krožijo okrožnice, ki vsebujejo najstrožje očitke proti diktaturi. Dosti generalov in nižjih častnikov je baje zato, da se vlado korenito izpremeni.

Madridska dijaška stavka se je razširila tudi na druga velika španska mesta. V Barceloni in Bilbao se pripravljajo delavci na generalni štrajk. Veliko razočaranje je povzročila večerj vest o umoru Ramona Rodenas brata znanega sindikalista. Morila oblasti še niso izsledile.

NEMČIJA IN RAZOROŽITEV

Nemčija se je razorožila in vsled tega ima pravico zahtevati, naj tudi ostali člani Lige narodov store svojo dolžnost.

BERLIN, Nemčija, 26. januarja. Državni obrambni minister je pojasnil danes ameriškim častnikom poročevalcem, kakšno stališče zavzema napram vprašanju, s katerimi se peča razorožitvena konferenca v Londonu.

Nemčija je sicer izjavila, da je pripravljena podpirati vse odredbe, ki bi imele za posledico resnično razoroženje, kajti vsa stremeljenja za razoroženja na morju morajo vzbuditi največje simpatije Nemčije.

Nemčija je v skladu z Versaillsko mirovno pogodbo odpravila skoro vse svoje bojne ladje ter ima vsled tega tudi od drugih držav, ki so včlanjene v Ligo narodov, da store svojo dolžnost.

Dosedaj se pa v tem oziru ni dosti zgodilo.

Le Združenim državam se je treba zahvaliti, da se je vsaj nekoliko skrbilo tekmovalno v grajenju bojnih ladij.

KOOPERACIJA MED DELOM IN KAPITALOM

To je geslo predsednika Ameriške Delavske Federacije v njegovi organizacijski kampanji na Jugu.

ASHEVILLE, N. C., 25. januarja. — Na nekem zborovanju, katerega se je udeležilo petsto oseb, med njimi dosti zamorcev, je govoril predsednik Ameriške Delavske Federacije Wm. Green ter se zavzemal za organiziranje južnega delavstva.

Green se je zavzemal za kooperacijo med delom in kapitalom. Kapitalisti naj bodo deležni primerne dobička, delavci naj pa dobe pravico kolektivnega barantanja. Vsi skupaj naj se pa bore proti komunizmu.

Green ni niti z besedo omenil štrajka v Marion ter ostrega razrednega boja v okraju, ki je oddaljen komaj štirideset milj od tukaj.

Na dolgo in široko se je pa pečal z komunistično nevarnostjo, kateri so izpostavljeni delodajalci, če bi se ne hoteli pogajati s strokovnimi organizacijami, ki so združene v Ameriški Delavski Federaciji.

Greena spremlja velika skupina organizatorjev.

PREPOVED ŠTILETOV IN DRUGEGA OROŽJA

BERLIN, Nemčija, 25. januarja. V nemškem državnem zboru je vložil minister za notranje zadeve Karl Severing dve predlogi, ki prepovedujeta nošenje štiletov in strelnega orožja. Tekom zadnjih dveh mesecev so se skoro dnevno završili spopadi med fašisti in komunisti, ki so napotili policijo, da je posegla vmes. Radi vzdržanja reda je bila večkrat prisiljena streljati. Več kot dvajset ljudi je umrlo na posledicah poškodb, in pogosto so ljudje razbili v zborovalnicah vse stvari na drobne koščke.

Sedanji predlogi hočeta čimveč mogoče omejiti izgrede. Predlagalo se je tudi, naj se krivce takoj procesira v nočnih sodiščih, mesto na redni način. Istočasno je bilo tudi objavljeno, da bo prepoved zborovanja pod milim nebom, ki je bila na Pruskem uveljavljena, prejšnji teden, za več mesecev podaljšana.

REGISTRIRANJE INOZEMCEV

Ohijski kongresnik je zopet vložil tozadevno predlogo, ki bo baje omejila število nepostavnih priseljenih.

WASHINGTON, D. C., 25. jan. — Predsednik priseljeniškega komiteja v poslanski zbornici, Johnson, je izjavil danes, da ima priseljeniška oblast zaenkrat na razpolago dovolj denarja, da izvede svoje načrte. Zahteval je nadaljnjih devet milijonov dolarjev.

Republikanski kongresnik iz Ohiio je predlagal, naj se vsako leto registrira vse inozemce.

S tem bi se zol zmanjšalo število nepostavnih priseljenih, katerih je sedaj tukaj nad en milijon. Največ je mornarjev, ki so pobegnili z inozemskih ladij.

Časi so težki, — je izjavil — in nekaj je treba storiti, da se odpravi nezaposlenost. Registriranje inozemcev bi bil prvi uspešni korak v tej smeri.

EIELSONOV ZRAKOPLOV SO NAŠLI

O Eielsonu in njegovem spremljevalcu ni zaenkrat še nobenega sledu. Seboj sta imela za devetdeset dni živil.

Sem je dospela večeraj radio-brzovjanka, da so opazili aeroplan poročnika Carla Ben Eielsona, devetdeset milj zapadno od Northcamp. Eielson je bil s svojim spremljevalcem Earlom Borlandom pred sedemdesetimi dnevi izgubljen ob gorenji sibirski obali.

Eielsonov aeroplan sta ugotovila letalca Joe Crosson in Fred Gillman ter se nato vrnila na svojo bazo poleg motorne ladje "Nanuk", ki tiči v ledu.

Jutri bosta vzela seboj polarne pse ter bosta skušala pristati v bližini.

Po mnenju Crossona in Gillmana je Eielsonov aeroplan treščil v led. Letalca sta se nato odpravila proti jugu v namenu, da dospeta do kakega človeškega bivališča, medpotem ju je pa doletela smrt.

Seboj sta imela živil za devetdeset dni.

BOLNIŠKO STREŽNICO OBSTRELIL

Bolnik si je domišljal, da mu je dala napačno zdravilo ter ga zastrupila. — Dve uri zatem je umrl.

RICHMOND, W. Va., 26. januarja. Delavec Levi F. Heath, ki je ležal v takajšnji bolnici bolan za pljučnico, je obstrelil in težko poškodoval bolniško strežnico Kate S. Keese.

Heath je dve uri kasneje umrl. Star je bil 36 let. Policija pravi, da si je domišljal, da mu je dala napačno zdravilo ter ga zastrupila.

Bolniška strežnica, ki je stara 48 let, je težko poškodovana. Delec krogle se ji je zapil v možgane. Ko je padla nezavestna na tla, ji je eksplodirala petrolejska svetilka, katero je držala v rokah.

Le malo je manjkalo, da ni v bolnišnici izbruhnil požar.

TIHOTAPCI ZBEŽALI

Ker so jo prenesti člani obrežne straže pri razkladanju žganja z motornega čolna "Margaret A", je večeraj zjutraj zbežala posadka motornega čolna. Pleni, obstoječ iz 600 zabojev žganja, je padel v roke obrežne straže. Motornemu čolnu se je v temi posrečilo mimo oddelkov obrežne straže pri Wildwood. Rožatjanje motorja pa je izdalo tihotapce in carinski stražniki so pričeli takoj zasledovati.

CASOPISJE O DRŽAVNIH FINANCIH

BERLIN, Nemčija, 25. januarja. Izvajanja državnega finančnega ministristva, kateremu načeljuje dr. Modenhauer, glede položaja državnih financ, so bila v časopisju prav posebno omenjena. Organ nemške ljudske stranke je mnenja, da sicer sedanji položaj upravičuje najlepša upanja, da pa dosedanje slabo gospodarstvo kaže, da se bo kmalu pripetila katastrofa, ker je dosedanje finančno gospodarstvo precej omajalo kredit države ter zaupanje kapitalističnih krogov. Prvikrat se je sedaj pokazalo dobro voljo, ker ne bo bodoče narodno gospodarstvo vodeno s soglasno z strankarskimi interesi, pač pa v splošnem.

PRAZNOVANJE NEODVISNOSTI

Po Indiji vihrajo narodne zastave. — Vseposvods se vrše velike demonstracije. — Sklep občinskega sveta v Kalkuti.

KAKUTA, Indija, 25. januarja. — Jutri bodo po vsej Indiji proslavili dan neodvisnosti. Ob tej priliki bodo preditane proklamacije Mahatme Ghandija in drugih voditeljev, v katerih zahtevajo absolutno neodvisnost Indije od Anglije.

Besedilo proklamacij so razdelili v neštetiх eksemplarjih po mestih in vseh. Vseposvods se vrše velike demonstracije.

Praznovanje "dne neodvisnosti" bo najbrž v veliki meri pospešilo kampanjo za civilno nepokorščino, katero so proglasili indijski voditelji.

Slednji so pozvali svoje pristaje, naj ne plačujejo davkov ter naj se ne udeležujejo zakonodajnih zborovanj, ki so pod angleško jurisdikcijo.

Policija je odredila vse mogoče odredbe, da prepreči kalitve miru. Preiskala je dosti poslopj v domačem mestnem delu ter izvršila več aretacij. Policija trdi, da je zaplenila dosti materiala za izdelovanje bomb.

Kalkutski občinski svet je sklenil z 38 glasovi proti 7, da bodo jutri raz vsa občinska poslopja vihrale narodne zastave. Proti odredbi soglasovali mohamedanski člani sveta.

Zupan Sen Gupta je izjavil, da s tem ne misli žaliti angleške zastave, da si angleška zastava žali indijsko narodno čast.

NOVE DOLOČBE GLEDE AEROPLANOV

WASHINGTON, D. C., 25. jan. — Trgovinski departmet je objavil danes izpremembe v regulacijah glede zračnega prometa. Aeroplani, ki prevažajo potnike, se morajo vzdržati najmanj v višini petstotih metrov. Če niso zmogni storiti tega, morajo takoj pristati.

MEHIŠKI KABINET BO ODPSTOPI

Zaenkrat se še ne ve, kateri možje bodo v novem ministrstvu. — Ortiz Rubio bo prevzel urad kot novi predsednik.

MEXICO CITY, Mehika, 25. jan. Prihodnje dni se bo vršil kabinetni sestanek, tekem katerega bodo vsi ministri formalno resignirali. Resignacije bodo izročene predsedniku Portesu Gilu, da bo zamogel izročiti vodstvo vlade novemu predsedniku Ortizu Rubiu, ki bo nastopil svoje mesto dne 5 februarja.

Ministri vedno resignirajo pred nastopom novega predsednika. Ker ima Ortiz Rubio nelizumno dosti političnih pristašev, ugiba, katere može si bo izbral za svoje svetovalce.

Važno ministrstvo za industrijo, delo in trgovino, bo najbrž poverjeno generalu Perezu Revinu, načelniku generalnega štaba tekom Obregonove administracije.

General Andrej Almazan eden najbolj uspešnih vojaških izvedencev, bo najbrž prevzel vojno ministrstvo, dočim bo general Joaquín Amaro imenovan generalnim inšpektorjem mehiške armade.

General Andrej Almazan, eden najbolj uspešnih vojaških izvedencev, bo najbrž prevzel vojno ministrstvo, dočim bo general Joaquín Amaro imenovan generalnim inšpektorjem mehiške armade.

Imenovanje novih ministrov vzbuja veliko zanimanje v Washingtonu.

ŠTIRJE OBOJENI NA SMRT RADI PROTI-SOVJETSKE DELAVNOSTI

MOSKVA, Rusija, 25. januarja. — Dva duhovnika, neki kmet in neki prejšnji veleposelnik so bili v Kasnu pri Moskvi obsojeni na smrt radi proti-sovjetske propagande v vaseh. 49 nadaljnjih obtožencev je bilo obsojenih na daljše zaporne kazni, med njimi tudi župan in drugi mestni uradniki.

DENARNA NAKAZILA

ZA VAŠE RAVNANJE NAZNANJAMO, DA IZVRŠUJEMO NAKAZILA V DINARJIH IN LIRAH PO SLEDEČEM CENIKU:

v Jugoslavijo		v Italijo			
Din	500	\$ 9.35	Lir	100	\$ 5.75
"	1000	\$ 18.50	"	200	\$ 11.30
"	2500	\$ 46.00	"	300	\$ 15.80
"	5000	\$ 91.00	"	500	\$ 27.40
"	10.000	\$ 181.00	"	1000	\$ 54.25

Pristojbina znaša sedaj za izplačila do \$30 — 60c za \$50 — \$1; za \$100 — \$2; za \$200 — \$4; za \$300 — \$6.

Stranke, ki nam naročajo izplačila v ameriških dolarjih, opozarjamo, da smo vsled sporazuma z našimi zvezami v starem kraju v stanu znižati pristojbino za taka izplačila od 3% na 2%.

Za izplačilo večjih zneskov kot goraj navedeno, bodisi v dinarjih ali dolarjih dovoljujemo še boljše pogoje. Pri velikih nakazilih priporočamo, da se poprej z nami sporazumete glede načina nakazila.

Izplačila po pošti so redno izvršena v dveh do treh tednih. NUJNA NAKAZILA IZVRŠUJEMO PO CABLE LETTER ZA PRISTOJBINO 75c.

SAKSER STATE BANK

82 Cortlandt Street New York, N. Y.
Telephone: Barclay 0380

ADVERTISE
in "GLAS NARODA"

ŠEST MILIJONOV DOLARJEV V DOBRODELNE SVRHE

Pokojni filantropist Conrad Hubert je zapustil v dobrodelne svrhe šest milijonov dolarjev. Pred kratim so se sestali bivši newyorški governor Smith, bivši predsednik Coolidge in bogataš Rosenwald, da se dogovore, kako bodo denar razdelili.

"Glas Naroda"

Owned and Published by
SLOVENIC PUBLISHING COMPANY
(A Corporation)

Frank Sakser, President Louis Benedik, Treasurer
Place of business of the corporation and addresses of above officers:
216 W. 18th Street, Borough of Manhattan, New York City, N. Y.

"GLAS NARODA"
(Voice of the People)

Issued Every Day Except Sundays and Holidays

Za celo leto velja list za Ameriko	Za New York za celo leto	\$7.00
in Kanado	Za pol leta	\$3.50
Za pol leta	Za inozemstvo za celo leto	\$7.00
Za četrt leta	Za pol leta	\$3.50

Subscription Yearly \$6.00

Advertisement on Agreement.

"Glas Naroda" izhaja vsaki dan izvenredno in praznikov

Depist brez podpisa in osebnosti se ne priobčujejo. Denar naj se blagovoli pošilja po Money Order. Pri spremembi kraja naročnikov, prosimo, da se nam tudi prejane bivališče naznani, da hitreje najdemo naslovnik.

"GLAS NARODA", 216 W. 18th Street, New York, N. Y.
Telephone: Chelsea 3878

MEHIKA IN SOVJETSKA UNIJA

Pred par dnevi je prekinila mehiška vlada diplomatske odnose s sovjetsko Rusijo.

To je velikega pomena, kajti zgodilo se je takoj po povratku bivšega in prihodnjega mehiškega predsednika iz Združenih držav.

Calles in Rubio sta bila več tednov v Washingtonu ter sta imela ponovna in dolgotrajna posvetovanja s predsednikom Hooverjem in tujnikom za zunanje zadeve Stimsonom.

Ali ni bilo prekinjenje diplomatskih odnosov posledica teh konferenc?

Direkten povod za prekinjenje odnosov so dale komunistične demonstracije, ki so bile organizirane po raznih deželah.

V Washingtonu je demonstriralo kakih sto komunistov, v New Yorku pa kakih petsto.

Podobne protimehiške demonstracije so se vršile tudi v Argentini, Braziliji in Boliviji.

Mehika je vrnila mlo za drago. Polovila je veliko število komunistov, ki so se nahajali v deželi ter jih vtaknili v ječo.

Oui, ki natančneje poznajo Mehiko in tamošnje politične razmere, ne morejo verjeti, da bi te komunistične protestne demonstracije dale Gilovi vladi povod za protisovjetsko akcijo.

V Mehiki ne pripisujejo demonstracij nikake posebne važnosti, pa naj bodo take ali take.

Na dnevnem redu so, in le malokdo se briga zanje.

Potentakem je treba iskati vzroka drugod.

Morda so pa ameriške zvezne oblasti izvajale in izvedle svoj vpliv na vodilne moze v Mehiki.

Morrow, zadnji ameriški poslanik v Mexico City, je znal izbornu utrditi v Mehiki ugled Združenih držav.

Vodilnim mehiškim krogom je dokazal, da nima Washington nikakih osvojevalnih načrtov, da je potrebno med obema sosedoma prijateljstvo in skupno sodelovanje.

In res je uveljavil tako prijateljstvo, kakoršno ni še nikdar vladalo med tema dvema sosednjima republikama.

Ko je bilo enkrat to doseženo, ni bilo ničesar lažjega kot izvajati vpliv na mehiško notranjo in zunanjo politiko.

Calles, ki je danes najmočnejši mož v Mehiki, in bodoči predsednik Ortiz Rubio nista prišla slučajno v Washington.

Z ameriškim voditelji sta se posvetovala o smericah skupne zunanje politike.

Uspeh teh posvetovanj je jasno razviden iz prekinjenja diplomatskih odnosov med Mehiko in Sovjetsko Unijo.

PETER ZGAGA je precej stari noviten, kar ga pa ni oviralo, da se je preselil v Slovensko-Amerikanski Koledar za leto 1930. Napisal je par črtic iz svojega življenja in svojo resnično sliko objavil. Koledar z njegovo sliko vred (ki je po zatrditvi neke zlobne rojakinje sama tega denarja vredna) stane 50c. — Knjigarna "Glas Naroda", 216 W. 18th Street, New York, N. Y.

Iz Slovenije.

Zasledovana oglarja.

Pred nekaj dnevi je bila izvršena v trboveljskem okraju večja tatvina oglja. Kakor so ugotovili orožniki, sta izvršila to tatvino brata Josip in Friderik Ferenčak, po poklicu oglarja, doma iz Sela v brežiškem okraju. Tatvina brata sta jo še pravočasno popihala in ju doslej še niso mogli izslediti.

Divjaški napad na poštini avto.

5. januarja je bil izvršen pri belem dnevu nenavadno drzen napad na poštini avto, ki vozil po pošti in potniški promet med Brežicami in Novim mestom. Ko se je avto vračal iz Brežic, ga je v Gradišču pri St. Jerneju pričakalo sedem fantov. Pohiteli so proti njemu, odbili pri vratih kljuko, da so se odprle, izvlekli nože in hoteli napasti potnike.

Roparski napad pa se jim ni posrečil tako gladko, kakor so računali. Že prvemu napadalcu, ki se je lotil soferja Ažbete, se je razbojniški namen izjavil. Sofer Ažbe se je namreč silno spretno umaknil udarcu z nožem in popadel neki drog, ki ga je imel v bližini, ter začel udrihati po napadalcih. V pomoč mu je takoj priskočil neki gospod iz avtobusa, ki je k sreči imel pri sebi browning. Z njim je iztrgaval napadalce, da so se umaknili in se takoj razpršili.

O napadu je bilo seveda kmalu nato obveščeno orožništvo, ki vodi preiskavo.

Požar na Stopar

7. januarja je zategel stikratni brzic zagorske rudniške sirene javil, da gori nekje v bližini. Silen

rdečkast sijaj, ki ga je se povečala gosta megla, se je videl daleč okoli. Velika množica ljudi je tekla na kraj katastrofe.

Pod strmimi skalami pri Podkraju si je pred par leti postavil aglini mizar Nace Bebar svojo hišo, v bližino pa skladišče za les, mrvo in hlev. Živel je bolj zase in bil na glasu, da je spreten mizar. Prišli ljudje imajo vedno neprijatelje in zavistnike. Tako je tudi Nacetu neznan škodoželjna roka zanesla skladišče. Ves dan je vozil kupivno mrvo in se mučil z njo. Ko je po večerji z vajencem in ženo igral duška, je neznanec zlezel na visoki kup gnoja za skladiščem in zanesil mrvo. Ko so opazili ogenj, je bilo že prepozno, kajti 3000 kg mrve je tuknilo v en sam okromen zumbel, ki ga je pojačil suh les v podstrešju. Toliko je bilo še časa, da so rešili živino. K sreči stoji hiša dosti vstran in se ni vnela.

Kmalu je prispela ročna brizgalna iz Zagorja in z močnim curkom oblija ostreje, ki se je že kadilo. Ko je stopila v akcijo je zagorska motorna brizgalnica, je kmalu vsa nevarnost odstranjena. Če bi vlekel veter, ki zgorela se hiša in brčkone tudi vsa naselbina v Podkraju.

Kdo je neznan požigalec, bo skušala dognati preiskava. Bebar trpi okrog 70.000 Din škode, ki je deloma krita z zavarovalnico. Nenaden izbruh ognja je močno pretresel tudi njegovo, že itak živčno belno ženo. Dobila je krčevit živčen napad, ki bo najbrže pustil posledice.

Vsa okolica sočustvuje z nesrečo pridne družine.

Iz Jugoslavije.

Dva samomora.

V Srbobranu se je ustrelil v glavo čevljar Lazar Povilec. Bil je takoj mrtev. — Vzrok samomora ni znan.

— Na pravoslavni božič se je v Beckereku ustrelil 17-letni Pavel Bukovski. Ni pa znano, ali je izvršil samomor ali če gre za nesrečo.

Zagoneten umor pri Derventi.

V bližini Dervente je bil te dni izvršen zagoneten zločin. Na državni cesti, ki vodi v Banjaluko, so našli v jarku mrtvega neznanca, ki je imel več globokih ran na glavi, očitno zadanih z nožem. Njegove identitete še niso ugotovili. Pri njem so našli samo listino, iz katere je razvidno, da gre za trgovca z živino. Vse kaže, da je bil neznanec umorjen. Roparji so ga počakali v zasedi, ga ubili in oropali.

Trdovraten samomorilec.

V Dubrovniku si je na strašen način končal življenje nek Borozdan. Srečal je iz tretjega nadstropja neke hiše in obtežal mrtev. Najprej se je hotel zastrupiti z rastlino sode, pa so mu rešili življenje. Nato je hotel skočiti skozi okno bolnišnice, pa so ga zadržali. Tretjič mu samomora niso mogli preprečiti. Vzrok je bila neozdravljiva bolezen.

Samcmer narednika v Mostarju.

V Mostarju si je končal življenje narednik Jovan Vuković. Zjutraj ga je našel vojak Lazar Ninković v taboru s prerezanim vratom. Vuković se je z bajenotom prerezal grlo. Ko ga je Ninković našel, je še hropeč, toda vsaka pomoč je bila zaman. Še pred prihodom zdravnika je narednik umrl. Vzrok samomora ni znan, govori se pa, da ga je žena osumila komunizma. Vuković je namreč napisal pismo, v katerem zatrjuje, da ni bil nikdar komunist ni obenem prosil, da ga pokopljejo na pravoslavnem pokopališču.

Dve žrtvi nepredvidnega streljanja.

V Zubeckovu pri Novi Gradski je te dni seljak Marko Bakić v proslavo pravoslavne božice streljal s puško. Bilu njega je stal njegov 11-letni neak Perko Niković, ki je radovedno opazoval strica. Bakić je tako nerodno ravnal s puško, da se je nenadoma sprožila. Kroglja je zadela dečka v glavo. Težko poškodovanega so prepeljali v Novo Grad. 11-letni nečak P. Niković, ki je ravedel.

— V Vujakovcih pri Banjaluki je

posestnikov sin Branko Vulin s tovarišem Milanom Vranešom pregledoval nov revolver. Nenadoma se je samokres sprožil in kroglja je zadela Vulina v prsa tik pod srce. — Težko ranjenega so prepeljali v bolnico. Njegovo stanje je resno.

AEROPLANI PRINAŠAJO STRADAJOČIM ŽIVILA

V mnogih okrajih južnega Tili-noša in Indiane trpe mnoge družine vsled povodnji lakote, kajti voda jih je pregnala z domov. Letalci so vrh mnogim skupinam beguncev živila, obleko in zdravila. — V Evansville, Ind., so ustanovili aeroplansko bazo kot središče obirnega okraja povodnji. Tri aeroplane obratujejo iz Vincennes, ki je nadaljine središče povodnji.

PRINCESA — IGRALKA

Mlada in lepa princesa Elizabeta Braganška se je podala na Dunaj, kjer se bo posvetila gledališki karijeri. Odkril jo je sloviti režiser Maks Reinhardt, ki ji obeta sijajno bodočnost.

Princesa Elizabeta je hči leta 1923 umrlega princa Miguela Braganškega. Sestra tega princa je bila mati bivše cesarice Zite.

ZATVORJENJE CERKVA NA RUSKEM

Ruske komunistične protiverske zveze so predložile sovjetski vladi načrt, po katerem naj bi do 1. jan. prihodnjega leta zaprl vse cerkve, sinagoge in mošeje. — Predlagatelji pravijo, da bi morale po izvedbi petletnega programa za reorganizacijo Sovjetske unije izginiti od tu vse religiozne ustanove.

Načrt protoverskih organizacij bo vlada pretresala v najbližjih dneh.

BLAZNIKOVIH PRATIK —

nimamo več v zalogi. Zato jih ne naročajte.

Knjigarna Glas Naroda.

Dopisi.

S pota.

V zadnjem mesecu lanskega leta sem se poslovlil iz Minnesote, ki je bila to zimo izredno mrzla. Prejšnja zima se je začela pred Božičem leta 1928, sedanja pa že koncem oktobra. In držala se je nas kot klop. Odpotoval bi bil že prej, pa nisem mogel zastran bolezn. Slednjič sem pa vendar toliko okrevljal, da sem se podal na pot.

Ko sem dospel v Pueblo, Colo., je veter prinašal prah, in bili so skoro topli, solnčni dnevi. Ob mojem odhodu iz Dulutha je pa brila mrzla burja in kupičila sneg v visoke zamete.

Novo leto sem torej preživel v Pueblo, Colo., ter se spominjal, kako je bilo včasih. To mesto poznam že od leta 1898.

Kako je bilo takrat in kako je danes!

Doli na takozvanem Grove, pri slov. dvorani sv. Jožefa, prišli in cerkvi so bili večinoma sami Slovenci. Bilo je mnogo slovenskih trgovin, še več pa salonov, v katerih so stregla dekleta. Ponekod 3. do 6. za baro. Fantje so hodili snubiti, in godba je igrala ponekod noč in dan.

Danes je na Grove vse nekako tiho, posebno odkar je zadnja povodnj odnesla več hiš. Tam je še dobro poslušajoča Grmovna trgovina z obleko, poleg ima pa Mrs. Kolar trgovino jestvin. (Rojakinja je bila na Silvestrov večer okradena. Tatovi so ji odnesli iz trgovine mnogo blaga). Kot prvotno posluje še Snedceva trgovina, sicer je pa vse zaspalo, z izjemo kake gostilne, ki pa mora tajno obratovati. Obiskovana je le še cerkev, kamor se pripelje Father Cyril in drugi, kadar je potreba. V cerkvi sem bil pri polnčnici, in reči moram, da je bila cerkev polna do zadnjega kotička. Tako je prav. Le tisti, ki so privedu pokriti stali ter cigare in cigarete kadili, bi bili lahko doma ostali. Ne toliko zaradi nas kot zaradi tujerodcev, na katere napravi tako obnašanje jako slab vtis.

Cerkev je bila krasno dekorirana, na koru so pa izbornu peli Prešernovci.

Na Silvestrov večer je priredilo samostojno društvo Pomoč veselič, katere sta se udeležila tudi 34-letni Matija Glavich in 22-letni Fr. Princec. Oba sta se zabavala in se veselila, ne vedoč, da iztega za njima mrt svojo koščeno roko. Na Novega leta dan so odvedli v bolnišnico rojaka Princec, rojaka Glavicha pa par dni kasneje. Dne 9. januarja sem bil na pogrebu obeh. Podlegla sta pljučnici.

Pokojni Princec je bil rojen v Pueblo, in za Božič je prišel domov na počitnice. Bil je zelo nadarjen ter je študiral na Colorado Agricultural College v Collin, Colo. Pogreba so se razen rojakov udeležili v velikem številu tudi njegovi sošolci in socialci. Spadal je k društvu št. 7 K. S. K. J. Pokojni zapušča zalujoče staršice, brata in dve sestri.

Pokojni Glavich je bil član društva št. 7 K. S. K. J., H. B. Z., pevskega kluba Prešeren, dramatičnega društva Zora ter društva Pomoč.

Njegov pogreb je bil veličasten. Zlasti ginljivo je bilo petje Prešernovcev, ki so svojemu članu zapeli

ob odprtem grobu žalostinko v slovenskem in angleškem jeziku.

V kratkih in jedrnatih govorih so se poslovlili od njega rojak Butkovich, gospa N. Radovich ter Zvonko Novak.

Pokojniki je bil brivec ter si je pred kratkim kupil veliko posestvo, kjer je nameraval v miru in zadovoljstvu živeti s svojo družino, toda smrt mu je prekrizala račune. Zapustil je vdovo in več nepreskrbljenih otrok.

V St. Marys bolnišnici v Pueblo, Colo., je srečno prestala nevarno operacijo rojakinja Katarina Stalik iz Rock Springs, Wyo.

V bližini mesta je zgradilo pevsko društvo Prešeren v gorskem letovišču krasno vilo.

Društvo je eno najstarejših ter ga je bil ustanovil nadvse delavni zdaj že pokojni Matija Jerman. Društvo je nastopalo, kadarkoli se mu je nudila prilika, da dvigne sloves svojega naroda.

Pa ne smete misliti, da hvalim Prešernovce zato, ker so me povabil na pečenega jelena, katerega je preskrbel navdušeni pevec Predovich.

Prav rad bi se bil udeležil, a sem bil baš tedaj v visokih hribih nad Pueblo.

Pozdravi!

Matija Pogorelec.

NAJSTAREJŠA STAVKA

Prvo zgodovinsko dokazano stavko so vzporedili — muzikanti.

Rimski zgodovinar Levius poroča, da je stopila leta 311 pred Kr. celestna "organizacija" rimskih godbenikov (tibicenov) v stavko, ker so jih hoteli iz prevelike štedljivosti prikrasiti za tradicionalno prosti pojedino, ki se je vršila njim na čast vsako leto na Kapitolu. To je sinove božanske Eterpe tako razčutilo, da so kratkoma pobrali svota šila in kopita oz. godala, ostavili Rim in se preselili v bližnji Tibur sedanji Tivoli. Oblasti so bile v največji zadregi, kajti narodne svečanosti brez godbe, daritve bogovom brez godbe, to je bilo nekaj, česar bi si v starem Rimu nihče ne mogel predstavljati. Poskusile so torej z zvijačo. Muzikante so po svojih emisarjih vsakega posebej upijale in jih dale tudi vsakega posebej prepeljati v Rim. A niso računale z njihovo trmo in solidarnostjo. Ko so se močje iztreznili, ni bilo nobenega med njimi, ki bi se dal prepovoriti, da bi postal stavkocaz. Teda so morali gospodje hočeš nočeš ugrizniti v kisljo jabolko in so priznali stavkujočim za vse večne čase stare pravice. Spora je bilo tedaj mahoma konec.

NE KAŠLAJTE!
Iznebte se teh duševnih, nadežnih kašljev! Zaustavite nadežno kašljanje s Severa's Cough Balsamom. Prijetno materam in otrokom nad 49 let. Varno, upešno. Lekarna ima. Dve velikosti, 25c in 50c. Rabi Severa's Cold Tablets.

SEVERA'S COUGH BALSAM

Peter Zgaga

Postarna devica je vprašala sprevednika:

— Ali mi lahko preskrbite tak oddelek na vlaku, da bom sama v njem?

Sprevednik je je natančno pogledal in odvrnil:

— O, to se lahko zgodi, gospodična. Kar v onle prazen vagon stopite in okno odprite na stečaj in glejte neprestano skozi okno, pa ste lahko brez skrbi, da ne bo nihče škil k vam.

V Downtownu nisem bil že dolgo časa. Pa bo treba iti enkrat pogledat. Pravijo, da je dosti novic in vsakovrstnih drugih dobrot, katerih se ne bhanim.

Ce pride clovek po prvi Avenue srečno od tretje do devete ceste, je lahko zadovoljen.

Od vsepovedi ga vabijo stari spomini, in starih spominov je toliko, da skoro ni več prostora za razne novosti.

To je resnična zgodba, ki je morda marsikomu znana, pa nič ne škodi, če se značilno stvar vnovič pove.

Pobožna učiteljica je vzgajala otroke.

Skušala jih je vzgojiti v poštenem in pravem duhu ter istočasno razbistri njihov razum.

Njeno načelo je bilo, da mora otrok sam prodirati v skrivnosti oziroma zahtevne življenja ter jih je v tem zmislu navajala na pravo pot.

Ko jim je hotela namreč nekoč po ovinkih razlagati o potrebi molitve pred jedjo in po jedi, je vprašala:

— No, Tonček, kaj bo, ko se boš vrnil opoldne domov.

Fantiček — bil je jako britten fantiček, — je nekoliko pomislil in odvrnil: — Mati, bodo pripravljali kosilo.

— In potem? — je poizvedovala učiteljica.

— Potem bodo pa kosilo pripravili, — je odvrnil Tonček — potem bomo pa k mizi sedli.

— In potem?

— Potem bomo pa počakali, da bodo prišli oče.

— Ko bodo oče prišli, kaj pa potem?

— Ko bodo oče prišli, bodo sedli k mizi in malo pomislili.

Učiteljica, misleč, da je že na svojem cilju, je z vnmom, poizvedovala:

— Da, prav tako, Tonček. Oče bodo malo pomislili, nato pa, kaj pa nato?

In Tonček je nadaljeval: — Oče bodo malo pomislili, nato bodo pa rekli: — Ali si že spet skuhala to pac-karijo? Kdo bo pa tega hudiča žrl?

Nikar ne laži, — je očitala razočarana zaročenka svojemu zaročencu — nikar ne laži, da te zato ni bilo dva meseca k nam, ker si moral biti pri svojih ljudeh, pri svoji družini. Nikar ne laži. Izvedela sem, da si bil zaprt. Oh, jaz nesrečnica!

— Jaz nič ne lažem, — je odvrnil — pri svojih ljudeh sem bil. Vsi skupaj smo bili zaprti.

Iz Nemčije prihaja poročilo, da se je v Wormsu poročil baron Corbellaus von Heylz Herrnscham z gospodično Hildo-Marjono von Bismarck-Osten, edino hčerko grofa Karla von Bismarck-Osten in grofice Hilde von Deichmann. Nevestin oče je pravnik kneza Ottona von Bismarcka, njena mati pa najstarejša hči barona Adolfa von Heila zu Herrnscham in princezinje Matilde zu Eysenburg Buedingen.

Torej, da zveste, kakšna je ta žlahta.

Ce ta zveza ne bo držala, pač nič na svetu ne bo.

Senator Capper se zavzema za pošteno tarifno postavo.

Zdaj je treba le še to dognati, kaj razumemo v Ameriki pod besedo "pošteno".

V New Yorku je policist, ki je že dvajset let v službi, pa pravi, da še ni okusil alkohola plače.

Antislonska Liga je izklenila, da mu po smrti postavi spomenik.

DRUŠTVA

KI NAMERAVATE PRIREDITI

VESELICE,

ZABAVE

OGLAŠUJTE

"GLAS NARODA" ne čita samo vaše članstvo, pač pa vsi Slovenci v vaši okolici.

CENE ZA OGLASE SO ZMERNE

KRATKA DNEVNA ZGODBA

O OLIVER:

STRAHOPETEC

Zadržal sem se bil po opravih delj nego sem misli in tako se je zgodilo, da sem se vračal v London šele z večernim vlakom. Spalni vagoni so bili že vsi zasedeni, vendar se mi je pa posrečilo dobiti kupe I. razreda. Postal sem si in nekaj ur sem res spal. Zbudil sem se na neki postaji. Pogledal sem na uro — bilo je pol štirih. Vlak je krenil dalje in že sem hotel znova zaspati, ko mi je zapihal v obraz hladen nočni zrak. Pogledal sem. V kupe je stopil neznanec. Čim sem ga zagledal, sem sedel in si pomilil oči.

Bil je mladenič petindvajsetlet in sam, se mi ni zdel strašen, toda njegova obleka je bila sumljiva. Bil je gologlav, kunkljice je imel raztrgan, ovratnik samo na pol zopet. Razprskane roke so močile iz umazanih rokavov in čevlji so bili vsi blatni. Plaho se je cizral po kupeju.

Pogled mi je obstal na meni in v mojih očeh je opazil začudenje. — Vem, da je moja zunanost čudna, toda nikar se me ni bojte, — je dejal.

Zasmejal sem se. Niti dveh takih možakarjev bi se ne bil bil.

— Ne bojte se, da ustavim vlak, — sem ga potolažil.

Stisnil se je v kot in si podprl glavo z roko. Oseдел je nepremično samo mislece na obrazu so mu drgetale. Bilo je jasno, da trpi.

— Kaj se vam je pripetilo, — sem ga vprašal radovedno. — Ne bojte se, da bi mislil o vas tako, kakor misli policija.

— Strahopetec sem, strahopetec, — je zastokal moj sopotnik.

— Kaj ste pa storili? — sem se začudil.

In fant je začel pripovedovati: — Vedno sem se zavedal, da sem slabše, a danes sem se o tem trdno prepričal. Imam prijatelja, dobrega prijatelja, in zgodilo se je, da me je povabil k sebi v Exburg Hall, kjer je bila že zbrana večja družba. Veste največje zlo je osmešiti v prirobo ženske. In baš to se mi je pripetilo. Priznam, da sem bil sam kriv.

No torej, večer je bil pregovoril, da sem se udeležil s prijateljevi gosti terenskega jahanja. Nisem hotel priznati, da neznam jahati. Spetoma sem potil krvav pot. Zvečer je bila vsa družba plesat, jaz sem pa obšel bolan doma.

Jar in se neko dekle, gospodična Carter. To je krasno dekle in bila sva dobra prijatelja.

Zvečer sva kramljala in igrala, a kmalu sem se posovil, češ, da sem utrujen in da grem spat. Presene-

POZIV!

Vsi naročniki katerim je, oziroma bo v kratkem pošla naročnina za list, so naprošeni, da jo po možnosti čimprej obnove. —

Uprava lista.

eno me je pogledala. Bila je vajena, da so se moški sukali okrog nje in slišal sem, da rada koketira. Ne, nisem hotel ostati z njo tam, da bi se mi drugi posmehovali. Vedel sem, da je poslala služinčad z doma.

Dejala je, da počaka sama, da se družba vrne s plesa, jaz sem pa odšel v svojo sobo. Kmalu sem zaspi. Kar me je nekaj zbudilo. Zdelo se mi je, da sem slišal ženski krik. Je bil to njen glas? Ta misli me je pognala iz postelje. Brž sem oblekel pižamo in planil na hodnik. Po prstih sem se spizlil do stopnišča. Nagnil sem se — in kri mi je zastala v žilah.

V veži, pred visokim stebrom za uro, je stala gospodična Carter nepremično liki kip, roke ob sebi, glavo nagnjeno nazaj, usta malo odprta. S hrbitom proti stopnišču je pa stal kapitan Maybury. Poznal sem ga. Bil je visok, krepak mož rdečih las. Zdal se stal tu in meril z revolverjem na njo.

— Pomeniti se hočem z vami, zelo tiho pomeniti, — se je začel njegov glas. — Ste me razumeli?

— Razumela, — je odgovorila komaj slšno.

— Samo četril ure bo trajal naš pogovor. Točno ob dveh bo končan, če naju ne bo nihče motil. Uti me ni morete, Beatrice!

— Usmilite se me, prizanesite mi! — je zašepetala proseče.

— Tiho! — je zarohnel kapitan. Ni se upirala. Tedaj je malo manj kalo, da nisem zakričal jaz. Kaj storiti, kaj storiti? Mar naj mu vržem na glavo stol ali sploh kaj težkega? To bi ne šlo, ker sem stal previsoko. Moral bi po stopnicah dol, a predno se to zgodi, ustreli mene in njo. Ali naj grem dol? To je moja dolžnost. Toda pogled na revolver me je pripel k tlem. Nisem bil zmogel, celo najenostavnejše misli ne. Nisem dobro slišal, kaj govorita, čeprav sem videl, da govorita, oba končno sem znova zaslišal njen glas.

— Tako mlada sem se, — je tarna. — Umreti se nočem. Ne — nočem — nočem se umreti!

Njen glas me je presunil. Da, pojdem dol in ustreljen bom, toda rešiti jo moram.

Do dveh je manjkalo še devet minut. Na koncu teh devetih minut umre. Moram se oborožiti in požuriti v vežo, da preprečim umor. Morda me zasliši, da se plazim za njim, in obrne se. Tedaj bo lahko zbežala. Ozrl sem se na vse strani in zagledal v kotu stojalo z golf palicami. Po prstih sem se spizlil tja in vzel eno. Sezul sem copate in se plizl po preprogi v nadi, da se mi posreči planiti od zadaj na kapitana. Še vedno sem slišal njen drhteči glas. Do dveh je manjkalo samo še šest minut. Na stopnicah sem obstal. O, kako strahopeten sem bil! Stal sem celo minuto, v duhu sem pa videl, kako naskakujem kapitana. Kmalu sem pa zagledal v duhu drugačen prizor. Njen krik me je izdal, on se obrne in pomeri — pa je po meni. Toda ne — planem po stopnicah! — ah, da, stopnice! Vidim jih

pred seboj drugo za drugo. Stejem jih — štirindvajset. Najprej deset, potem se stopnišče obrne in za ovinkom jih je še štirinajst.

— Še pet minut! — slišim kapitana. — pet minut in potem smrt!

Smrt! Stopil sem na prvo stopnico in zopet sem jih prešel. Še trindvajset.

— Smrt! — je ponovila avtomatično in zadržala. Sedela se je v naslanjač in si zakrila obraz z rokami. Me vsaj ne opazi.

Zopet previden korak. Še dvaindvajset! Morda ne dvigne glave in ne zakriči, ko pridem na ovinek. Enaindvajset!

Smrt! Kaj že zopet ne morem naprej! Njen vzdih me je prisilil prestopiti. — Dvajset — devetnajst. Zdelo se mi je, da mora stisati svoje korake.

— Bi mi radi še kaj povedali? — je vprašal. Ta trenutek sem porabil za nov korak.

— Dovolite mi še trenutek, — jamo še trenutek, — je prosila.

Zasmejal se je. Njegov smen je pomenil zame nov korak.

— Čemu to? — se je zasmejal tako glasno, da sem lahko prestolil dvakrat. Petnajst!

— Glejte, saj sem le ženska!

— Toda želel bi, da bi bili moški!

— je zarohnel. — Če bi bili moški, bi vas bil že davno ustrelil.

Groza me je spreletela pri teh besedah, vendar sem pa zopet prestopil. Štirinajst! Zdal se stopnišče obrne. O, če se kapitan ozre!

Zopet ji je začel groziti. Še trinajst stopnic. Zadostuje, da obrne glavo, pa bo po meni.

— Da niste ženska, — se je začel njegov zverski glas, — bi ne opravili samo s smrtjo.

Dvanajst... Kaj je smrt. Tema. Nič več? Hotel sem slediti poti svoje duše. — Ne morem.

— Še trenutek, — je moldevala.

— Bojim se. Enajst... Usmilite se me. Deset. Vatala je. Še deset stopnic. — Kaj hočete še. Nikar ne storite tega...

— Tiho! — je zarohnel. — Še ena minuta!

Roke so ji omahale, dvignila je glavo in zagledala mene. Osem stopnic... Stisnil sem palico in planil dol.

— Bežite — sem ji zaklical.

Hitro zbežite! Toda ona je skočila med njeja in mene in izegnila roko, kakor bi hotela zadržati moj udarec.

— To je igra! — je vzkliznila.

— Izkušnja imava.

Sprva ji nisem verjel. Sele pa sem pogledal njemu v oči, sem se prepričal, da je res samo igra. Če bi se kapitan smejal, bi ji ne bil verjel. Toda on se ni smejal.

Stal sem na zadnji stopnici.

— Ne razumete? — je vzkliznila.

— Jutri bo predstava. Ste slišali, da me je klical Beatrice? Ime mi je pa Evelyn. Kaj niste tega vedeli?

Spomnil sem se, da so pripravljali dramo, v kateri naj bi igrali Evelyn in kapitan junakinja in junaka. Pa tudi, če bi se ne bil tega spomnil, bi moral vedeti, da ji je ime Evelyn.

Palica mi je padla iz rok. Gospodična Evelyn se je smejala do solz. Stopnic je bilo konec in omedlel sem.

Ko sem se zavedel, sem ležal na postelji v svoji sobi. Vrata so bila odprta in od spodaj se je razlegal smeh — njen in drugih. Družba se je bila menda vrnila in zdaj so se zabavali na moj račun.

Oblekel sem se in pobegnil skozi stranska vrata. Preplezal sem ograjo in hitel na kolodvor. Zdal sem tu. In zdaj veste, kako je človeku pri sreči, če so sprico ženske tako osramoti, kakor sem se jaz.

BANOVČEVI KONCERTI.

2. februarja: Moon Run, Pa.
23. februarja: Cleveland - Newburgh, Ohio.
Svetozar Banovce.
442 National Ave., Milwaukee, Wis.

100 LETNICA CIGARETE

Vsi strastni kadilci cigaret bi morali te dni praznovati pomembni jubilej — stoletnico prve cigarete. Cigarete so v primeri s papirni in cigaranami se mlade. Od primitivnih cigar, katere so kadili indijanci v času Kolumbovega potovanja v Ameriko, in od elegantnih cigaretskih pip do elegantne cigarete je minilo več sto let. Znanost, da se po Kolumbovem povratku iz Amerike cerkevne bi posvetne oblasti kadilce kruto preganjale. Še začetkom 18. stoletja so puvetne oblasti strogo nastopale proti kadilcem, toda ne več iz moralnih, temveč iz varnostnih ozirov. Zaradi nevarnosti požarov je bila kajna na javnih prostorih zelo dolgo prepovedana. Največ zasluga, da se je stavilo kadilcev tako pomnožilo, je ma 30-letna vojna. Vojaki so zanesli to razvado v vse dežele, katerih je divjala vojna vtrha.

Tudi prvo cigareto si so izmislili vojaki. Pred sto leti so se borili v Siriji Egipčani proti Turkom. Vrhovni poveljnik egipčanske vojske je bila Ibrahim pasa, poznejši slavljen vladar Egipta. Da nagradi junake topničarje, jim je poklonil vrhove finega egipčanskega tobaka in tako zvano vodno pipo. To je z vodno napolnjena posoda, skozi katero gre tobačni dim. Iz posode molli več cevki, skozi katere sesajo kadilci tobačni dim. Iz vodne pipe lahko kadilci hkrati več kadilcev. Ibrahimovi topničarji so bili pipe zelo veselili, toda nekoga dne jo je turška krogla zdrobila. Izhod iz zagate je našel neki topničar, ki je vzol prazno papirnatno cevko, kakršne so rabili za zažiganje vžigalnih vrvi pri topovih, in jo napolnil s tobakom. Tako je bila narejena prva cigareta.

Cigarete so se v orientalskih deželah kmalu zelo razširile, toda izdevalci so jih na roko, kakor jih delajo mnogi kadilci še zdaj. Pozneje se je razvila posebna industrija cigaret, ki se je razširila z bližnjega vzhoda najprej na Rusijo. V srednji in zapadni Evropi so zanesli cigarete angleški vojaki. To je

IGRA S SMRTJO

21letni J. Barteček iz Petruvalda pri Moravski Ostravi se je vrnil od vojakov in v nedeljo posetil svojo ljubico, 18letno Marijo Frankovo. V salu je potegnila ljubica fanta iz žepa revolver in pomerila na svojo mater. Fant ji je revolver iztrgal iz rok in pomeril v salu na njo. Ne nadomna se je revolver sprožil in krogla je zadela dekleta v levo oko. Marija je kriknila in se zgrudila na posteljo, kjer je obležala mrtva.

Barteček je planil iz hiše, češ, da gre po zdravnika. V rusnici je pa odel domov in domači so takoj opazili, da s fantom ni vse v redu. Preoblekel se je, napil vode in odšel. Ker ga dolgo ni bilo nazaj, sta ga šla brat in sva iskati. Našla sta ga težko ranjenega z skednjem. Prenešla sta ga v sobo, a še predno je prišel zdravnik, je fant umrl. Čudno naključje je hotelo, da se je odigrala tragedija mladih zaljubljenecv istega dne, ko so pokopavali v vasi Františka Špetika, ki se je ustrelil, da bi se mu ne bilo treba vrniti z dopusta k vojakom.

MESTO SVETLOBE

Ta blesteci pridevek si običajno lasti Pariz kot najslajnejše razsvetljeno mesto, vendar a v tem pogledu znatno prekaša malo švedsko mestec Kiruna na daljnem severu. To mesto ima šest mesecev dan in šest mesecev noč. Zdal pa je rudniška uprava, ki izkorišča znana železna ležišča pod magnetovčevoro Kirunivaka, zgradila ogromno elektrarno, ki daje morje luči ne samo rudniku in njegovim zgradbam, marveč tudi vsemu mestu v Kiruni. Vaska hiša je popolnoma elektrificirana, kar je tem važnejše, ker se električna struja ne smeje in brezplačno lahko rabi za kuho in za krivo. Po ulicah pa gore noč in dan velikanske obločnice, ki dolgo severno noč spreminjajo v tako svetel dan, da človek lahko opazi najde izgubljeno svinčko. Svetlo so na to razsvetljevalo paradižniški potokovi in rečice, ki imajo enakovredno količino vode in v njih pada ter polara noč izpremenijo v svetel dan.

ČUDNI ROMAN

Renavaden slutenj somnambulizma so opazili na nekem epileptiku na Poljskem. Bolnik stoji 20 let in je v nezvestnem stanju izvršil celo dolgo potovanje peš — iz Krakova v Varsovo. Ko je tja prišel se je žele vzbuditi in je povedal, da ima večkrat na leto takšne napade, ki ga vedejo na dolga potovanja, ne da bi o tem kaj vedel in ne da bi se utrudil.

Prejane leto je na takšen način prišel celo na Slovaško.

MARKSOVI OSTANKI.

Iz Moskve poročajo, da se je sovjetski vladar po obnovitvi diplomatskih vezi z Anglijo naposled posrešilo izposlovati si dovoljenje za prenos Marksovih ostankov v Rusijo. Kakor znano, je Marks pokopan v Londonu. Sovjeti hočejo velikega proletarskega apostola pokopati v Moskvi, na Krasni ploščadi, poleg njegovega zvestega učenca Lenina.

BREZPLAČNI POUK.

BOARD OF EDUCATION nudi brezplačen pouk, ki se žele naučiti angleški in hočejo postati državljani Združenih držav. Oglasite se za poslanila v ljudski šoli št. 27, East 41. cesta v petek zjutraj od 10. do 12., soba št. 308, ali pa v ponedeljek in sredo ob 3. do 5., soba 413.

VODNIKOVE KNJIGE

za leto 1930

SO RAZPRODANE

Kdor jih hoče zdaj naročiti za leto 1931, naj nam pošlje \$1 in dobil bo knjige po pošti, ko bodo izšle. Knjigarna 'Glas Naroda'

V deželi Marimbe.

Članek je napisal za

Slovensko - Amerikanski

Koledar

znani rojak

FRANK OKLEŠEN

ki je bival več let v onih romantičnih krajih.

Nad vse zanimiv članek, ki razkriva razmere, v katerih živi prebivalstvo Centralne Amerike.

Naročite en izvod še danes

SLOVENSKO-AMERIKANSKI KOLEDAR

Knjigarna "Glas Naroda"

216 West 18th Street

New York, N. Y.

Mali Oglasi

imajo velik uspeh

Prepričajte se!

Najdenka.

ROMAN IZ ŽIVLJENJA.

Za Glas Naroda priredil G. P.

(Nadaljevanje.)

Hanno je ni mogel videti jokati. Nehote so se tudi njemu orosile oči. Polagoma jo je prijel za roko:

— Ebba!

Tresla se je po vsem životu.

— Prosim te, pojdi, Hanno! Stori mi edino ljubav — namreč pusti me sam! — je vzkliknila v največji bolesti.

Čutil je, da se mora pokoriti njeni želji. Samota je bila največja dobrota za njo.

*

Ebba ni vedela, kako je prišla zopet domov. Popolnoma je izginilo iz njenega spomina, kaj vse je govorila z gospodično. Povsem mehanično je govorila in ravnila.

V njej je bilo nekaj strtega. Njene misli so krožile le krog ene točke: — Hanno! — Jokati se je zopet pričela, kakor hitro je zopet mislila nanj. Kot svojo ljubico jo je hotel imeti, — kajti v takem slučaju bi prav nič ne motil njen tajstveni izvor!

— Ah, kako dobro je bilo, da je lahko čitala v njegovi duši!

Kdo naj bi vzel srčnost od nje?

V Draždane, k Ingi, se ni mogla sedaj peljati. Treba je bilo izmisliti si vrjeten zadržek. — Edin zadržek bi bila bolezen! Njena glava je tuhtala ter razmišljala in brez spanja je ležala v postelji po cele noči!

Ko je vstala naslednjega jutra, se je čutila skrajno bedno, kajti vsi njeni udje so bili kot iz svina. Njena bolehnost zunanost je zelo prestrašila gospo Lenc.

— Gotovo si se véraj prehladila. Ebba! V snegu si dobila prehlajene noge!

Mogoče pa je imela mati vendar prav! Čutila je dejanski bolečine v grlu.

Na njen ukaz je pričela grgrati ter delala gorke obkladke. Vesela je bila, da ima vrjeten izgovor za njeno izpremenjeno naturo.

Skoro srečna je bila, ko se je pojavila redna oteklost grla ter je morala ostati več dni v sobi. Sedaj je imela več časa za razmišljanje.

Eno stvar pa je vedela: — že sedaj — na noben način ne sme ostati tukaj. Petočrtni si mora — mesto ter skušati najti poizkušanja v tujini. Vedno tja, kjer ne bo mogla ostati doma!

Gospodična Augusta je izvedela za bolezen svoje ljubljene ter je prišla k njej na obisk. Kljub lastni betečnosti. Prinesla je s seboj tudi pogube in druge dobre stvari.

Ko je odšla gospa Lenc v kuhinjo, da skuha kavo, katero so hoteli izpiti v sobi Ebbe, je rekla gospodični, pozorno zroč na mlado dekle:

— Jutri zjutraj se bo odpeljal grof Hanno v Draždane.

Ebba je postala, povsem neupravičeno, rdeča. Gospodična pa je pokimala ter govorila naprej.

— Kontest Ingi bo gotovo žal, da ne morete priti, Ebba. Zelo se je namreč veselila vašega obiska!

Ebba je obrnila glavo nekoliko na stran. Ali naj pove Avgustu, da se je sploh odrekla obisku v Draždanih?

— Jaz sem vendar pisala tudi Ingi, da sem bolna!

Avgusta je pogledala Ebbo po roki, ki sta bili sicer zelo lepi, a se jima je vendar poznalo, da mora ženska delati. Nato pa je rekla:

— Mogoče pa je kljub vsemu še boljše, če se odpelješ pozneje kot pa mladi grof! — je izjavila s skrotno premišljenim glasom.

— Miada dekliška glava se je hitro obrnila.

— Zakaj, gospodična? Zakaj mi pravite vse to?

— Ah, Ebba, jaz mislim dobro za vami in ni vam treba jeziti se raditega!

Avgusta je pogledala previdno proti vratom, nakar je nadaljevala s prijetnim glasom ter neprestano božala roko Ebbe.

— Madi gospod grof, — spominjam se ga še, ko je bil majhen otrok. — je hotel vedno imeti, kar mu je trenutno ugajalo. In vi, Ebba, mu sedaj izvanredno dobro ugajate, — čemur se ni treba čuditi, kdor pogleda na vas!

— Kaj? — Ebba se je vzravnila v postelji ter se preplašeno ozrla govornici v obraz.

— Kaj želite še, da slišim?

— Ali je tudi Avgusta kaj silila? Nehote je vzdihnila.

— Čeprav imam rada mladega gospoda, ga moram vendar karati, če vam je obesi vsakršne stvari!

Razburjena se je Ebba oprijela roke gospodične ter nagnila svoj obraz proti njej:

— Njegova mati želi, da bi se poročil z baroneso Westernhagen in on je dosedaj vedno ugovarjal. Sedaj pa si lahko mislim vzrok za to!

— Miada žena pa mora priti na Reinshagen, in baronica je baje zelo čedna ter tudi bogata!

— Iz ust Ebbe se je izvil bolesten vzklik.

— To ne more biti resnica, — kajti tako slab ne more biti Hanno! On je vendar rekel, da sem jaz njegova nevesta. — Prenehala je. Ali ni ravno kar izgovorila neresnice? Nikdar ji ni rekel tega, kajti ona si je vse to domisljala, ko jo je poljubljil in objemal. — Ljubico pa mora človek tudi poljubiti! Pritisnila je lice v blazine, da ne zajoka naglas.

— Ebba, jaz vam pravim vse to le raditega, da se boste v bodoče lahko ravnali po tem. Ljudje govorijo marsikaj, kar ni resnica — kajti jaz vas poznam predobro.

Torej vendar! Ebba je globoko vzdihnila. To, česar se je bala, je res prišlo.

In če bi izvedeli stariši ter Inga? Sedaj je gledala na svojo tajno ljubico v drugačni luči. Kako onegavno in poniževalno je bilo vse to!

— Kdo govori, gospodična in kaj pravijo ljudje? — je vprašala Ebba, skoro brez glasu.

— Val, Ebba! Saj vendar veste, kakšni so ljudje! Vsakdo ve vse kot drugi ter skuša prečkati drugega. Jaz bi le hotela, da bi le vaši stariši ne izvedeli ničesar o teh govoricah! Dejanski se mi bo odvalil pravi kamen od srca, ko bo jutri mladi gospod sam odpotoval! Ne jokajte se vendar, dete! Tiho, tiho, mati prihaja noter!

Pelusa ljubici je obrnila solze z lica Ebbe.

— Ah, gospodična, to vse ni nič. Hanno mi je rekel, da me ljubi, da pa mora vse ostati začasno še skrito. Diplomatično je treba ravnati! Ah, kako nesrečna sem!

Gospodična je energično prikimala.

— Tako delajo možiki vedno, — jaz poznam to! Jaz pa bom že zavezala ljudem jezike, nato se lahko zaneste, Ebba! Le smejajte se, da vam mati ne bo videla vaših solz, saj vendar ni tako huho!

Hanno! Bog ve, kaj vse je natvezil nezkušen Ebli ter jo skušal popolnoma premotiti! Ona bo že pazila na to, da mu napravi pošteno pridigo!

Deklica, Ebba, je prišla v jezike ljudi. Kdo neki je povzročil to? Kot lisica krog kokolnjaka se je Hanno vedno sukal krog Ebbe. Ona je to dobro sama zapazila! Ebba pa je bila tako naivna, da je mislila, da je sedaj započela z mladim grofom.

Par dni pozneje je prišlo pismo od Inge. Zelo je obžalovala bolezen prijateljice ter dala izraza upanju, da bo kmalu videla pri sebi prijateljico, kakor hitro bo sposobna za potovanje. Prihodnji teden bodo igrali v gledališču Wagnerjev "Ring" in tudi Ebba mora na vsak način priti v mesto, da ne zamudi teh predstav!

(Dolje prihodnjik.)

SMRT V ALPAH

Mnogo planinskih nesreč se odigra trenutoma. Prizadeti človek trpi jedva toliko, kakor če bi ga bila zadela kap. Druge katastrofe pa se pripravljajo počasi, nezgoda se začne pri malenkostni napaki in konec je strašen in mučen. Primeri se, da na takšen način umre sam suncat turist, ki se je odpravil brez družbe v planine; so pa tudi slučaj, ko nastopi smrt po krivdi sopotnikov, prijatelja ali brata, ki s tem vse življenje obremenijo svojo vest. Časih pa se tudi zgodi, da silijo vse okoliščine k formalno neodvratni smrti.

Samotni potnik na Parseirspitz.

Pred nekaj leti se je povzpel mlad odvetnik iz Monakovega sam na Parseirjevo konico pr Landecku. Planina je komaj takšna, da bi se lahko smatrala za težko dostopno. Ko najvišjo točko Severnih Alp pa jo zelo obiskujejo in ker ravnajo pri tem preveč površno, ni čuda, da je zahtevala že dokaj žrtev. Naš planinec je bil odločil svoje brašno v Augsburski koči in je ljub avarilom odrinil sam dalje. O krogu podneva ga je videl neki vodnik iz koč nad Dawinovi ledenikom, samo ni mogel razložiti, če gre mož prto vrhu, ali če se vrača z njega.

Ker je bil mož zapustil koč do kaj pozno, so ga pogrešili šele zvečer, ko že ni bilo več časa za polvedovanje. Naslednji dan so ga našli mrtvega na vznožju Fernerjeve stene v zgornji Gasilovi globeli.

Zaradi nahrbtnika.

Nesreča se je morala zgoditi kmalu potem, ko je bil vodnik videl moža nad ledenikom. Sledovi krvi in raztreseni predmeti za opremo pripovedujejo s strašno jasnostjo o tragičnem koncu samotnega planinca. Dap je bil svetel, pot mu je morala biti znana, zakaj bil je eden izmed inteligentnih in izurjenih turistov. Predmeti ki so se mu raztresli na zadnji poti, pričajo, da je izgubil nahrbtnik ki ga je hotel zopet pobrati.

V ta namen si je bil sezul čevlje, katere so našli najpoprej na zgornjem robu odlomljene stene, ki se izgubljajo v ledeniku. Dokaz torej da se je bil mož sezul tukaj z namenom, da bi preplezal steno. V spodnjem delu stene ga je moralo spodnesti. Padel je v globlino. V globini Gasilove globeli je ležala vsebina nahrbtnika raztresena daleč naokrog, planinca pa ni bilo nikjer. Samo mlaka krvi in krvavi sledovi so kazali, kam je zletel.

Ponesrečenec je moral po padcu ležati nekaj časa nezvesten, potem se je pomikal skozi globel v pravo proti ne vč doleki koči. Strašni padec ga je neusmiljeno razmesaril. Kričati ni mogel več, zakaj če bi bil klical na pomoč, bi ga bili gotovo slišali v koči in mu pomagali v pili ur časa. Moč ga je sgurno jela zapuščati. Lezel je po kamenju. Tam so našli drugo mlako krvi. Potem je krvava sled kazala dalje in se vlekla kakaga pol kilometra v daljavo. Truplo je slednjim obležalo pri studenčku, ki je curčil niz skalo. Nesrečni se je tu umil in si izpral rane ter v bližini ljudi samotno umrl. Ugotovili so razpoko na čelu, dve rani na temenu, nos pa mu je bil popolnoma vtisnjen. Smrt ni nastopila zaradi teh ran, temveč zavoljo notranjih krvavitev. Usodepolna je bila rana v bližini bokov.

Nevarno samotarenje po gorah

Podobna smrt.

Je zakrivilo to smrt. A kdor ga je enkrat okusil, ga jame ta način potovanja po planinah opajati kakor sladok strup, ki mu človek zapade ne da bi se tega zavedal. Ne smemo namreč pozabiti, da so vtisi, ki jih dobijo planince, kadar je sam samcat v gorah, največkratnejši torei samamni in vabljivi — baš zato pa silno opasni.

Kakor samotar na Parseirjevi konici je storil neki drugi mož, ki se je takisto neustrašeno ustavljal nevarnostim gora, žalosten konec. Podal se je v znan Gesause v zgodnjih poletnih mesecih l. 1905. Bil je profesor z Dunaja, previden in pameten alpinist. Ko se ni vrnil več dni v šolo, so obvestili Admon, da se ni vrnil ter vprašali, če vedo tam kaj o njem.

Štiri dni pozneje so slučajno prišli štirje planinci tja, kjer se je izgubil profesor. Na uho jim je udarilo čisto rahlo klicanje na pomoč. Šli so, preiskali teren ter našli na vznožju neke stene profesorja človeka.

sto izčrpanega in oslabelega. Siro-mak je bil že brez moči. Eden izmed četvorice je brž hitel po pomoč, a preden je prišla rešitev iz Johnsbacha, je profesor umrl.

Tri dni in tri noči med življenjem in smrtjo.

Truplo ni kazalo nobenih zunanjih poškodb, tudi nobenih kostolomov. Morali so torej biti notranji vzroki, ki so izzvali smrt. Tri dni in tri noči je revež zmrzoval brez hrane. Podnevi je solnce tako pripekalo, da je trpel neznošno žej; ponoči pa je pritisnil v višini 2000 m nad morjem takšen mraz, da je revež omedlel. Bolečine so ga trpinčile podnevi in ponoči. To in pa dejstvo, da se nahaja na kraju, kjer pride mimo le vsakih toliko in toliko tednov kakšen planinec, ga je tako potro, da je naravnost videl, kako se mu bliža nezgodna smrt. Njegove moči so se naposled izčrpale in bela žena ga pobrala in odpeljala brez posebnega prizadevanja.

Tovariši brez poguma.

dil tudi 24. septembra 1897 v italijanskih Alpah. Rečnega dne je od-

Primer strašne tragike se je zgodil planinec dr. F. z dvema bratoma Z. okoli polnoči iz Cravičgga. Trojica je bila namenjena Cridone. Tura velja za razmeroma lahko, tu se pravi vsaj ne težko. Brata Z. sta bila kaj malo izurjena turista in tako je trojica dosegla vrh šele opoldne. Treba je bilo premagati še tri zobe grebena. A preden se je to zgodilo, je nastopila tema. Začelo je se snežiti in potegnil je mrzel veter od severa.

Brata Z. sta omagala. Pogum jima je upadel, postajala sta čedalje bolj nesigurna in kmalu se je pojavila pri njih gorska bolezen. Dr. F. njun sopotnik, se v tem stanju ni upal dalje čez ostro rez, ki je bila povrn tega še zasnežena. Smatral je, da je pametnejše, če se trojica vzpenja naprej po grebenu, mence, da se bo na ta način sama od sebe našla najprikladnejša pot v dolino.

Počasi, polagoma so turisti napredovali. Ob štirih je trojica dosegla naslednji zob grebena in s tem imela za hitro tretjino poti. Vsem pa je postalo, da ne bodo dosegli zaželjenega cilja pri dnevi svetlobi. Za to je dr. F. smatral za najumestnejše, če se spuste naravnost po strmem kamenitem žlebu, ki se je iztekal v globok prepad.

Smrt v noči.

Medtem se je bil znočilo. Ob šestih zvečer so turisti sklenili, da bodo prenočili na kameniti polici pod grebenom. Oba brata Z. sta bila že takrat zelo slaba. Obhajala ju je toliko slabost, da sta jela misliti na smrt. Pri starejšem so se kmalu pojavili znaki izčrpanosti. Dr. F. si je prizadeval na vso moč zanj, storil je vse, kar se je dalo, celo frotiral ga je, da bi ga poživil. Toda navzlic frotanju in masazi je postajalo njegovo stanje vedno obupnejše. Apatija se je stopnjevala. Opolnoči je padel v nezavest, ob 1. ponoči se je začel delirij s strašnimi pojavi in eno uro zatem je nastopila smrt.

Preživele sta čula do sedmih zjutraj pri mrliču, potem sta nadaljevala pot. Nanovo zapdli sneg je še bolj oviral napredovanje, ki se je vršilo skrajno počasi. V dveh urah sta prišla turista komaj 500 m daleč. — Proti 10. uri sta končno premagala najhujše, a tedaj je bil nesrečni brat umrlega že popolnoma izčrpan. Sedla sta, da bi se odpčila in dr. F. je napravil s svojim tovarišem zadnji poskus.

Drugi pade.

Na desni je težal strm žleb s svežim snegom. Dr. F. je privezal sopotnika na vrvi in ga pustil nekaj časa sedeti na snegu, med tem pa ga je držal na vrvi, da ne bi telebnil v prepad. Tako sta napredovala kakšnih 50 metrov, kar se oni spre-daj prevesi, nategne vrvi in se zagrebe z rokami v sneg. Dr. F. je takoj hitel doli, a je našel tovariša že v nezavesti. Nič ni pomagal, opešal je in čez eno uro je bil mrtev. Privezal je mrliča na kamen in se sam vrnil v dolino med ljudi.

Vzrok smrti obeh bratov je bila lahna obleka in dejstvo, da nista bila brata vajena hoje po planinah. Zato se nista mogla upirati vremenskim neprivikam in nista mogla prenesti ture brez večje škode. Strah je bil poleg mraza in utrujenosti tisti činitelj, ki sta mu podlegla, ker se nista bila dovolj primerno obročila za pohod na planini.

POZOR, ROJAKI

Is naslova na listo, katerega prejimate, je razvidno, kdaj vam je naročnina posla. Ne čakajte toraj, da se Vas opominja, temveč obnovite naročnino ad direktno, ali pa pri enem sledenjih naših zastopnikov.

CALIFORNIA

Fontana, A. Rochevar
San Francisco, Jacob Laushin

COLORADO

Denver, J. Schutte
Pueblo, Peter Culig, John Germ,
Frank Janesh, A. Saffit,
Salida, Louis Costello,
Walsenburg, M. J. Bayuk

INDIANA

Indianapolis, Louis Banich

ILLINOIS

Aurora, J. Verbich
Chicago, Joseph Blish, J. Bevič,
Mrs. F. Laurich, Andrew Spillar,
Cicero, J. Fabian,
Joliet, A. Anzels, Mary Bambich,
J. Zaletel, Joseph Hrovat,
La Salle, J. Spelch,
Mascoutah, Frank Augustin
North Chicago, Anton Kobal
Springfield, Matija Barborich,
Summit, J. Horvatn,
Waukegan, Frank Petkovšek in
Jože Zelenec.

KANSAS

Girard, Agnes Močul,
Kansas City, Frank Zagar.

MARYLAND

Steyer, J. Černe,
Kitzmiller, Fr. Vodopivec.

MICHIGAN

Calumet, M. F. Kobe
Detroit, J. Barich, Ant. Janexic

MINNESOTA

Chisholm, Frank Gouze, A. Pannan, Frank Pucelj,
Fy. Jos. J. Peshel, Fr. Sekula,
Eveleth, Louis Gouze,
Gilbert, Louis Vessel,
Hibbing, John Povše
Virginia, Fra. Hrvatic,
Sheboygan, John Zorman,
West Allis, Frank Skok.

MISSOURI

St. Louis, A. Nabrgoj

MONTANA

Klein, John R. Rom,
Roundup, M. M. Panlan
Washoe, L. Champa.

NEBRASKA

Omaha, P. Broderick.

NEW YORK

Gowanda, Karl Sternisha,
Little Falls, Frank Masie.

OHIO

Barberton, John Balant, Joe Hiti,
Cleveland, Anton Bobek, Chas. Karlinger, Louis Rudman, Anton Simlich, Math. Slapnik.

Euclid, F. Bajt.

Girard, Anton Nagode.

Lorain, Louis Balant in J. Kurneš

Niles, Frank Kogovšek.

Warren, Mrs. F. Rachar.

Youngstown, Anton Kikelj.

Kretanje Parnikov

Shipping News

29. januarja:

George Washington, Cherbourg, Bremen

30. januarja:

Berlin, Cherbourg, Bremen

31. januarja:

Bremen, Cherbourg, Bremen

Olympic, Cherbourg

Roma, Napoli, Genova

OREGON

Oregon City, J. Koblar.

PENNSYLVANIA:

Ambridge, Frank Jakše.

Bessemer, Louis Hribar.

Braddock, J. A. Germ.

Broughton, Anton Ipavec.

Claridge, A. Jerin.

Conemaugh, J. Brezovec, V. Ro-

vanšek.

Crafton, Fr. Machek.

Export, G. Provič, Louis Jupan-

čič, A. Skerij.

Farrell, Jerry Okorn.

Forest City, Math. Kamin.

Greensburg, Frank Novak.

Homer City in okolico, Frank Fe-

renchack.

Irwin, Mike Paushek.

Johnstown, John Polanc, Martin

Koroshetz.

Krayn, Ant. Tauzelj.

Luzerne, Frank Balloch.

Manor, Fr. Demshar.

Meadow Lands, J. Koprivšek.

Midway, John Žust.

Moon Run, Fr. Podmilšek.

Pittsburgh, Z. Jakše, Vinc. Arb

in U. Jakobich, J. Pogačar.

Presto, F. B. Demshar.

Reading, J. Pezdirc.

Steelton, A. Hrež.

Unity Sta. in okolico, J. Skerij.

Fr. Schiffrer.

West Newton, Joseph Jovan

Willock, J. Peterne!

UTAH

Helper, Fr. Krebs.

WEST VIRGINIA:

Williams River, Anton Svet.

WISCONSIN

Milwaukee, Joseph Fratnik in

Jos. Koren.

Racine in okolico, Frank Jelenc.

WYOMING

Rock Springs, Louis Tischer.

Diamondville, F. Lumbert.